

24.6.2010

KÖZLEMÉNY A KÉPVISELŐK RÉSZÉRE

Tárgy: Jörg Mittmann, német állampolgár által benyújtott 1921/2009. számú petíció a három ország általi megadóztatásról

1. A petíció összefoglalása

A petíció benyújtója német állampolgár, és egy svájci cégnek dolgozik. Egy ideig Ausztriában is tevékenykedett a cég részére. Mivel Németországban él, ott is kell benyújtania az adóbevallását. Ausztriai tevékenysége idejére vonatkozóan azonban az osztrák adóhatóság is bevallást kért. A petíció benyújtója nem tudta, hogy melyik kétoldalú adóügyi szerződés vonatkozik a helyzetére. Ausztriai időszakára évekkel később visszakarta a Svájcban befizetett adóját, így teljesíteni tudta az osztrák hatóság által előírt adókötelezettségét. Ausztriában azonban a késedelmes fizetésért kiegészítő adó és késedelmi kamat megfizetésére kötelezték. A petíció benyújtója ezt méltánytalannak tartja, hiszen a késedelmes fizetésből nem származott előnye. A kérdéses időszakra Svájcban fizette be az adóját, és az összeget a svájci adóhatóság tartotta vissza. A kiegészítő adóval és a késedelmi kamattal szemben emelt kifogását az osztrák hatóságok elutasították. A petíció benyújtója azt szeretné, ha az osztrák hatóságok visszavonnák a késedelem miatt kirótt adót és kamatot. Továbbá úgy véli, hogy a cégek részére egyre könnyebb a határokon átívelő üzleti tevékenység folytatása, azonban a határokon átívelően tevékenykedő munkavállaló adójogi helyzete egyre bonyolultabbá válik. Kéri a szabályok egyszerűsítését és egyértelművé tételét, valamint azt, hogy a különböző államok adóhatóságai egymás között számoljanak el az adókkal.

2. Elfogadhatóság

Elfogadhatónak nyilvánítva: 2009. március 30. Felkérlik a Bizottságot, hogy az eljárási szabályzat 202. cikkének (6) bekezdése szerint nyújtson tájékoztatást.

3. A Bizottságtól kapott válasz: 2009. június 24.

A petíció benyújtóját, aki német állampolgárként Németországban él és egy svájci cégnek dolgozik, 2000-ben és 2001-ben Ausztriában alkalmazták egy projektben. A befizetendő adót Svájcban fizette be, holott az alkalmazandó, kettős adózásról szóló megállapodás értelmében azt Ausztriában kellett volna megtennie. Az illetékes osztrák adóhatóság az adó megfizetésén felül késedelmi pótlék, késedelmi kamat és bírság megfizetésére is kötelezte.

A petíció benyújtója a következőket indítványozza:

- az osztrák adóhatóság vonja vissza a késedelmi pótléket és a kamatokat;
- az adóhatóságok egyezzenek meg egymás között, hogy ki melyik adót kapja, majd azokat számolják el egymás között. Így nem kellett volna sem kamatokat, sem pedig késedelmi pótléket fizetnie, hiszen ő az adóját időben befizetette.

Először is általánosságban arra kell felhívni a figyelmet, hogy az EU-n belüli közvetlen adózás területét jelenleg viszonylag csak kis mértékben harmonizálták. Ugyanez vonatkozik az EU-n belüli kettős adózás felszámolásához kapcsolódó problémakörre is, mivel az uniós jog keretében mindeztidáig nem hoztak egységesítési vagy harmonizációs intézkedéseket azzal a céllal, hogy a természetes személyek esetében megszüntessék a kettős adózás tényét. Éppily kevésbé foglalkozik az uniós jog a kettős adózásról szóló megállapodások megkötésével, valamint azok egyes tagállamokban való alkalmazásával és értelmezésével is.

Azt is meg kell jegyezni, hogy a kettős adózás és az ehhez kapcsolódó problémák felszámolása ugyan a belső piac zavartalan működésének feltételei közé tartozik, azonban az európai jogi egységesítési és harmonizációs intézkedések hiányában kizárólag a tagállamok hatáskörébe tartozik, hogy – különösen a kettős adózás felszámolása céljából – szerződéses formában vagy egyoldalúan meghatározzák az adóztatási fennhatóságuk megosztására vonatkozó kritériumokat (vö. pl. az Európai Bíróság C-336/96. sz. *Gilly* ügyben hozott ítéletét, 24. és 30. pont). Ennek módja a kettős adózásról szóló megállapodások megkötése és azoknak az egyes tagállamok illetékes hatóságai által a határokon átnyúló esetekre való gyakorlati alkalmazása.

A tagállamok azonban az Európai Bíróság megszilárdult ítélkezési gyakorlata értelmében e hatáskör gyakorlásánál kötelesek eleget tenni az EUMSZ. szerinti kötelezettségeiknek. A tagállamoknak kiváltképpen nincs joguk állampolgársági alapon hátrányos megkülönböztetést alkalmazni. Ugyancsak tilos, hogy a tagállamok indokolatlanul korlátozzák az alapvető szabadságjogokat. Ez az alapelv különösen érvényes a migráns munkavállalók esetében, akik közé a határ menti ingázók is tartoznak. Ami Svájcot illeti, ugyan nem uniós tagállam, azonban a személyek szabad mozgásáról szóló, 1999. június 21-i megállapodás értelmében a más tagállamban állampolgársággal rendelkező munkavállalóknak (köztük a határ menti ingázóknak) köteles ugyanolyan adókedvezményeket biztosítani, mint a belföldi munkavállalóknak (a megállapodás I. melléklete 9. cikkének (2) bekezdése).

A petíció benyújtója által kifogásolt károk nem minősülnek a migráns munkavállalóként öt megillető jogokba való beavatkozásnak. Azok sokkal inkább abból a körülményből fakadnak, hogy ő, illetve a tanácsadója hosszabb időn keresztül helytelenül ítélte meg a kettős adózásról szóló hatályos megállapodás szerint megosztott adóztatási hatáskörökből adódó jogi helyzetet.

A helyzet ily módon történő megítélése egyedül a petíció benyújtójának róható fel. Az adóztatási hatáskörök megosztása önmagában az említett alapelvek értelmében és a harmonizáció hiányában nem jelenti a petíció benyújtóját megillető jogokba való beavatkozást.

Ami a petíció benyújtójának másik kérését illeti, a tagállamoknak (és Svájcnak) elvben jogukban áll a kérthez hasonló mechanizmusokról megegyezni. Mindazonáltal a személyek (esetünkben a munkavállalók) szabad mozgására vonatkozó alapelvből semmilyen kötelezettség nem vezethető le. Miként már említettük, az ilyen szabályozás elvben az érintett államok hatáskörébe tartozik.